

РЕШЕНИЕ

№ 32349

гр. София, 16.08.2026 г.

В ИМЕТО НА НАРОДА

АДМИНИСТРАТИВЕН СЪД - СОФИЯ-ГРАД, Първо отделение 47 състав, в
публично заседание на 21.07.2026 г. в следния състав:

СЪДИЯ: Катя Аспарухова

при участието на секретаря Евелина Пеева и при участието на прокурора Вихра Попхристова, като разгледа дело номер **1326** по описа за **2026** година докладвано от съдията, и за да се произнесе взе предвид следното:

Производството е по чл.284 от Закона за изпълнение на наказанията и задържането под стража /ЗИНЗС/ вр. с чл.203 и сл. от АПК.

Образувано е по искова молба на К. Д. И., ЕГН [ЕГН], от [населено място],[жк], [жилищен адрес] чрез адвокат С. И. срещу Главна дирекция „Изпълнение на наказанията“ /ГДИН/ при Министерство на правосъдието /МП/ за осъждането на ответника за първоначално общо 49 999 евро неимуществени вреди, следствие от противоправни действия и бездействия в нарушение чл.3 от ЗИНЗС след конвоиранията му от различни места за лишаване от свобода до външни лечебни заведения за периода от 10.07.2008г. до 15.01.2025г., с поставени белезници на ръцете и краката, които не били сваляни по време на прегледите и хоспитализациите, ведно със законната лихва до окончателното изплащане.

С първоначалната искова молба са посочени датите на извеждане, но не са конкретизирани сумите, поради което претенцията е уточнена с молба от 06.04.2026г. /л.88/ и с допълнително уточнение от 28.04.2026г. /л.96/ от пълномощника адв.И., както следва:

-2777,72 евро неимуществени вреди, следствие от несвалените белезници и др. средства при прегледа и конвоирането му на 10.07.2008г. от Затвора -С. до Медицински институт -МВР, [населено място], Отделение по образна диагностика -компютърна томография, както е посочено в молбата от 06.04.2026г.;

-2777,72 евро неимуществени вреди, вследствие от несвалените белезници и др. при прегледа и конвоирането му на 06.01.2009г. от Затвора -С. до Медицински институт -МВР, [населено място], като в молбата от 06.04.2026г. е посочен период от 06.01.2009г. до 07.01.2009г.;

-2777,72 евро неимуществени вреди, вследствие от несвалените белезници и др. при прегледа и

конвоирането му на 02.09.2013г. от Затвора -С. до В. академия -МБАЛ, [населено място], Клиника по спешна токсикология, като в молбата от 06.04.2026г. е посочен период от 02.09.2013г. до 04.09.2013г.;

-2777,72 евро неимуществени вреди, вследствие от несвалените белезници и др. при прегледа и конвоирането му на 29.03.2016г. от Затвора -Б. дол до ДКЦ -1, [населено място], както е посочено в молбата от 06.04.2026г.;

-2777,72 евро неимуществени вреди, вследствие от несвалените белезници при прегледа и др. и конвоирането му на 17.08.2016г. от Затвора -Б. дол до МБАЛ „Св.И. Р. -2003“, [населено място], както е посочено в молбата от 06.04.2026г.;

-2777,72 евро неимуществени вреди, вследствие от несвалените белезници и др. при прегледа и конвоирането му на 15.09.2016г. от Затвора -Б. дол до МБАЛ „Св.И. Р. -2003“, [населено място], като в молбата от 06.04.2026г. е посочен период от 15.09.2016г. до 17.09.2016г.;

-2777,72 евро неимуществени вреди вследствие от несвалените белезници и др. при прегледа и конвоирането му на 04.05.2017г. от Затвора -Б. дол до ДКЦ -1, [населено място], както е посочено в молбата от 06.04.2026г.;

-2777,72 евро неимуществени вреди, вследствие от несвалените белезници и др. при прегледа и конвоирането му на 03.01.2018г. от Затвора -Б. дол до МБАЛ „Св.И. Р. -2003“, [населено място], както е посочено в молбата от 06.04.2026г.;

-2777,72 евро неимуществени вреди вследствие от несвалените белезници при прегледа и конвоирането му на 25.04.2018г. от Затвора -Б. дол до ДКЦ -1, [населено място], както е посочено в молбата от 06.04.2026г.;

-2777,72 евро неимуществени вреди вследствие от несвалените белезници при прегледа и конвоирането му на 16.12.2019г. от Затвора -П. до ДКЦ -1, [населено място] -ЕООД, както е посочено в молбата от 06.04.2026г.;

-2777,72 евро неимуществени вреди вследствие от несвалените белезници при прегледа и конвоирането му на 19.12.2019г. от Затвора -П. до МБАЛ -П. АД, както е посочено в молбата от 06.04.2026г.;

-2777,72 евро неимуществени вреди вследствие от несвалените белезници при прегледа и конвоирането му на 17.06.2020г. от Затвора -П. до УМБАЛ „Пълмед“ ООД, като в молбата от 06.04.2026г. е посочен периодът от 17.06.2020г. до 19.06.2020г.;

-2777,72 евро неимуществени вреди, вследствие от от несвалените белезници при прегледа и конвоирането му на 01.12.2021г. от Затвора -В. до МБАЛ „Христо Ботев“ АД, [населено място], както е посочено в молбата от 06.04.2026г.;

-2777,72 евро неимуществени вреди, вследствие от несвалените белезници при прегледа и конвоирането му на 10.02.2023г. от Затвора -В. до МБАЛ „Христо Ботев“ АД, [населено място], както е посочено в молбата от 06.04.2026г.;

-2777,72 евро неимуществени вреди, вследствие от несвалените белезници и др. при прегледа и конвоирането му на 13.02.2023г. от Затвора -В. до МБАЛ „Христо Ботев“ АД, [населено място], както е посочено в молбата от 06.04.2026г.;

-2777,72 евро неимуществени вреди, вследствие от несвалените белезници при прегледа и конвоирането му на 19.08.2024г. от Затвора -В. до МБАЛ „Христо Ботев“ АД, [населено място], както е посочено в молбата от 06.04.2026г.;

-2777,72 евро неимуществени вреди, вследствие от несвалените белезници и др. при прегледа и конвоирането му на 13.01.2025г. от Затвора -В. до МБАЛ „Христо Ботев“ АД, [населено място], както е посочено в молбата от 06.04.2026г.;

-2777,72 евро неимуществени вреди, вследствие от несвалените белезници при прегледа и

конвоирането му на 15.01.2025г. от Затвора -В. до МБАЛ „Христо Ботев“ АД, [населено място], както е посочено в молбата от 06.04.2026г.,

или общо 18 отделни искиви претенции в размер на 49 998,96 евро, които вреди видно от първоначалната искова молба и уточнението на адв.И. от 28.04.2026г. - касаят несвалените помощни средства по време на прегледите в лечебните заведения, където лицето е конвоирано.

които видно от молбата от 06.04.2026г. касаят не само конвоирането, а прегледите и манипулациите, при които служители на ответника не са махали белезниците и са възпрепятствали оказването на медицинска помощ.

Претендира се и законната лихва, като началната дата, от която се иска присъждането ѝ - е от датата на увреждането до окончателното изплащане на обезщетението.

По изложените в исковата молба съображения -се моли да се уважи същата. Твърди се, че при всяко от посочените извеждания ищецът е бил конвоиран от служители на ГДИН с поставени белезници на ръцете и краката, а при част от конвоиранията и със специален колан с фиксирани белезници на ръцете. Визира се, че помощните средства не са били сваляни след пристигането му във външните лечебни заведения, включително по време на прегледите в лекарските кабинети, извършването на медицински изследвания и манипулации, проведеното оперативно лечение и хоспитализациите. Сочи се, че поставените белезници ограничавали движенията му, затруднявали осъществяването на медицинските прегледи и не позволявали свободното заемане на необходимото положение на тялото при извършването им. Поддържа се, че използването на помощните средства не е било съобразено с конкретния вид на медицинския преглед, със здравословното му състояние и с необходимостта от извършване на съответната манипулация. По съществото ищецът се позовава на чл.3 от ЗИНЗС за забрана на нечовешко и унижително отношение и на необоснованата употреба на помощни средства. Визира се, че при осъществяването на прегледите не е извършвана конкретна преценка дали белезниците следва да останат поставени и не е отчитана възможността същите да бъдат свалени или поставени по начин, който да не възпрепятства медицинското обслужване. По-конкретно се сочи, че при провеждането на прегледите ищецът бил поставян в унижително положение, като присъствието на служителите, които го конвоирали и оставянето на белезниците създавало у него чувство за безпомощност. От това търпял вреди, изразяващи се в силни негативни емоции, психически страдания, напрежение, притеснение, чувство на унижение и засягане на човешкото му достойнство. Твърди наличие на пряка причинно-следствена връзка между причинените негативни емоции и действията на служителите на ответника при извършването на конвойната дейност и при престоя му във външните лечебни заведения. С оглед изложеното -се моли да се уважат исквете.

В съдебно заседание -ищецът К. Д. И. -редовно призован, не се явява, представлява се от адв. И., която поддържа исквете. Претендира присъждане на разноски съобразно представен списък. Счита, че в случай на частично или цялостно отхвърляне на исквете -не следва да бъде уважавано евентуалното искане на ответната страна за присъждане на разноски, доколкото производството е по реда на ЗИНЗС и в същия не е предвидено присъждането им.

Ответната страна оспорва исквете с писмен отговор рег. №13-00-235#1/18.02.2026г. л.46 и сл., с който същите се оспорват по основание и размер. Визира се, че ищецът претендира обезщетение в размер на 49 999 евро за неимуществени вреди, изразяващи се в силни негативни емоции, причинени при извежданията му до външни лечебни заведения за периода от 10.07.2008г. до 15.01.2025г. Посочва се, че според изложеното в исковата молба служители от надзорно-охранителния състав на ГДИН са го конвоирали с поставени белезници на ръцете и краката, които не били сваляни и по време на прегледите в лекарските кабинети. Сочи се, че от изложените

обстоятелства не се установява неизпълнение на законово задължение от страна на ответника, с което да е нарушен ч.3 от ЗИНЗС. Поддържа се, че липсват доказателства за нарушаване на психичното или физическото здраве на ищеца, което да е пряка и непосредствена последица от действията на конвоиралите го служители, както и доказателства за конкретни незаконосъобразни действия или бездействия на затворническата администрация. Визира се, че начинът на конвоиране се определя съобразно правното положение и здравословното състояние на лицето, тежестта на изтърпяваното наказание и степента на обществената му опасност, съгласно Инstrukция №1/22.03.2019г. за организацията и реда за осъществяване на конвойната дейност от служителите на ГДИН. Посочва се, че ищецът е изтърпявал наказание „лишаване от свобода“ за срок над 10 години за тежко умишлено престъпление. С оглед изложеното -се моли исковете да бъдат отхвърлени като неоснователни и недоказани.

В съдебно заседание ответната страна се представлява от юрк. Д., която поддържа писмения отговор. Подчертава, че конвоирането на лишените от свобода е въпрос на сигурност съгласно законовите разпоредби, а не лично предпочитание на всеки един от тях. Моли исковата молба да бъде отхвърлена като неоснователна и недоказана. Претендира юрисконсултско възнаграждение и прави възражение за прекомерност на адвокатския хонорар с оглед фактическата и правна сложност на делото.

Представителят на СГП изразява становище за неоснователност и недоказаност на исковете. Счита, че съществуващият дискомфорт, настъпил от самото пребиваване в затвора, не подлежи на репарация, освен ако не е в резултат на конкретни нарушения на законови изисквания, които водят до страдания или затруднения на лишените от свобода. Сочи, че по делото не са установени неимуществени вреди, които подлежат на обезщетяване.

Съдът, като взе предвид представените по делото доказателства и становищата на страните, приема за установено следното от фактическа и правна страна:

От фактическа страна:

С писмо рег. №13-00-235#10/23.06.2026г. /л.113/ Главна дирекция „Изпълнение на наказанията“ е представила изисканите от съда справки от Затвора -С., Затвора -Б. дол, Затвора -П. и Затвора -В. относно това дали на посочените в исковата молба дати ищецът е извеждан до външни лечебни заведения и дали при конвоирането и след това - му са поставяни белезници, ведно с приложените към справките писмени доказателства.

От справка рег. №102-30-1714#2/11.06.2026г. /л.141 и сл./ на Затвора -Б. дол се установява, че ищецът К. Д. И. е [дата на раждане] в [населено място], със средно специално образование. Видно е, че ищецът е постъпил в Затвора -Л. на 06.07.2005г., преведен е в Затвора -С. на 20.04.2007г., а на 09.10.2015г. е преведен в Затвора -Б. дол. Изложени са данни за наложените на ищеца наказания „лишаване от свобода“. Посочва се, че същият е изтърпял едно общо най-тежко наказание в размер на 4 години лишаване от свобода, определено измежду наказанията, наложени му с влезли в сила присъди. Съгласно същата справка наказанието от 4 години е изтърпяно в Затвора -С. за времето от 31.01.2005г. до 12.11.2008г., като за времето от 25.02.2008г. до 27.02.2008г. ищецът е направил бягство от работен обект. Уточнено е, че ищецът е изтърпявал едно общо най-тежко наказание в размер на 16 години и 9 месеца лишаване от свобода при първоначален „усилено строг“ режим, определено измежду наложените му наказания, включително наказание от 14 години и 11 месеца лишаване от свобода за престъпление по чл.116 от НК и наказание от 1 година и 10 месеца лишаване от свобода за престъпление по чл.196 от НК. Началото на посоченото наказание е 12.11.2008г. С протоколно определение от 08.10.2015г. режимът на изтърпяването му е заменен от „строг“ на „специален“. В същата справка се визира, че при престоя си в Затвора -С. ищецът е наказван многократно, като последното посочено

нарушение е нападение над служител от надзорно-охранителния състав и опит за бягство. Отражено е наличие на висок риск от вреди. Установява се още, че за времето от 09.10.2015г. до 26.06.2019г. ищецът е изтърпявал наказанието си в Затвора -Б. дол, като през този период два пъти е изпращан за лечение в Психиатричното отделение на СБАЛЛС при Затвора -Л..

По отношение на конвоиранията от Затвора -С. е представена справка рег. №111-30-8320#2 на л. 126 и л. 127, изпратена с писмо рег. №111-30-8320#3/12.06.2026г. на Затвора -С.. Установява се, че е извършена проверка в наличните регистри и архиви на Затвора -С. относно посочените от ищеца конвоирания на 10.07.2008г., 06.01.2009г. и 02.09.2013г. В последната е посочено, че исканите документи и оперативни данни за тези периоди не могат да бъдат предоставени, тъй като съгласно разпоредбите на Закона за Националния архивен фонд и утвърдената номенклатура на делата със срокове за съхранение на ГДИН и териториалните й служби документите и преписките, свързани с конвоирането и медицинското обслужване на лишените от свобода, са с ограничен срок на съхранение и са били унищожени по установения ред, тъй като не подлежат на безсрочно съхранение. Посочено е, че исканата информация вече не съществува като документален архивен носител, поради което администрацията обективно не разполага с нея и не е в състояние да я предостави.

В същата справка се сочи, че действията на конвойния наряд се извършват в строго съответствие с действащата нормативна уредба и вътрешните правила за сигурност. Визира се, че ищецът е изтърпявал наказание „лишаване от свобода“ в размер над 10 години, което го категоризира в групата на лицата с висока степен на обществена опасност. Посочва се, че съгласно Инструкция №1/22.03.2019г. за организацията и реда за осъществяване на конвойната дейност от служителите на ГДИН при конвоиране на лица с тежки присъди е допустимо и регламентирано поставянето на помощни средства, включително белезници на ръцете и краката. Мярката се предприема превантивно, съобразно конкретната оценка на риска, с цел недопускане на бягство, осуетяване на конвоя или застрашаване живота и здравето на охранителния състав и гражданите.

По отношение на престоя на ищеца в Затвора -Б. дол е представена и Медицинска справка от 29.05.2026г. на л. 137, изготвена от Медицинския център при Затвора -Б. дол. От нея се установява, че ищецът е постъпил в Затвора -Б. дол на 09.10.2015г. след превод от Затвора -С. и към момента на изготвянето й не се намира на територията на затвора. За периода от 2016г. до 2018г. е бил конвоиран за провеждане на консултации и лечение при външни медицински специалисти.

На 29.03.2016г. ищецът е изведен до ДКЦ -1, [населено място], където е извършена консултация с д-р В. -дерматолог. Поставени са диагнози „акне вулгарис“ и „фурункулосис супракапитис“ и е предписано медикаментозно лечение.

На 17.08.2016г. е конвоиран до МБАЛ „Св.И. Р. -2003“, [населено място], за консултация с д-р И. -уролог.

На 15.09.2016г. е конвоиран до МБАЛ „Св.И. Р. -2003“, [населено място], където е проведено оперативно лечение.

На 03.01.2018г. е конвоиран до МБАЛ „Св.И. Р. -2003“, [населено място], за консултация с гастроентеролог д-р Б.. Поставена е диагноза „гастродуоденитис“.

На 25.04.2018г. е конвоиран до МБАЛ „Св.И. Р. -2003“, [населено място], за консултация със специалист -хирург, като е поставена диагноза „хемороидална криза“.

В уточнението на исковата молба ищецът е посочил за 25.04.2018г. ДКЦ -1, [населено място], докато в Медицинската справка от 29.05.2026г. като лечебно заведение е посочена МБАЛ „Св.И. Р. -2003“, [населено място].

В Медицинската справка от 29.05.2026г. не е отразено извеждане на ищеца на 04.05.2017г.,

независимо че тази дата е включена като отделна искова претенция.

Към справка рег. №102-30-1714#2/11.06.2026г. /л. 141 и сл./ и Медицинската справка от 29.05.2026г. са приложени копия от Книгата за извеждане до външни болнични заведения и ръкописни медицински записи от л. 137 гръб и сл.

От представеното извлечение за 29.03.2016г. се установява, че ищецът е бил изведен за преглед при дерматолог, като са отразени поставените диагнози и предписаното медикаментозно лечение.

От представеното извлечение за 03.01.2018г. се установява включването му в списъка на лишените от свобода за преглед при гастроентеролог в 09:30 часа.

От извлечението за 25.04.2018г. се установява, че ищецът е включен в списъка на лишените от свобода за преглед при хирург в 09:30 часа. В ръкописната медицинска бележка е отразена диагноза „хемороидална криза“.

Представени са и ръкописни медицински записи относно извежданията и извършените медицински прегледи през 2016г. и 2018г.

В справка рег. №102-30-1714#2/11.06.2026г. /л.141 и сл./ на Затвора -Б. дол се сочи, че с оглед психическото и физическото състояние на ищеца, тежестта на извършените от него престъпления, извършеното бягство от работен обект, нападението над служител в Затвора -С. с цел реализиране на бягство и останалите данни за поведението му са били налице факти и обстоятелства, обосноваващи предприемането на мерки за сигурност при извеждането му извън територията на затвора. В същата справка се посочва, че с цел опазването на живота и здравето на служителите, медицинския персонал в лечебните заведения и гражданите при конвоирането на ищеца са използвани помощни средства на горните и долните крайници, но на територията на Затвора -Б. дол помощни средства не са използвани. Обяснено е, че същите са поставяни от обучени служители и според администрацията по никакъв начин не са причинили неимуществени вреди на ищеца, не са влошили здравословното му състояние и не са повлияли на назначеното му лечение.

Като основание за прилагането им в справка рег. №102-30-1714#2/11.06.2026г. се сочи Окръжно писмо рег. №7959/08.08.2018г. на главния директор на ГДИН /л.136/. Съгласно последното белезници за крака могат да се използват при конвоиране на особено опасни за бягство лица, лица, изтърпяващи наказание „лишаване от свобода“ за срок над 10 години, обвиняеми и подсъдими за тежки умишлени престъпления, участници в организирани престъпни групи, лица, осъдени на доживотен затвор или доживотен затвор без замяна, както и лица, планирали, направили опит или

осъществили бягство от конвои, затвори и арести. Посочено е, че използването им се извършва по преценка и разпореждане на началниците на териториалните служби, съгласувано с ГДИН.

По отношение на конвоиранията от Затвора -П. е представена справка рег. №107-20-499#2/08.06.2026г. /л.114 и сл./, от която се установява, че ищецът е извеждан от Затвора -П.:

-на 16.12.2019г. до УМБАЛ „П.“ за консултация с психиатър;

-на 19.12.2019г. до МБАЛ „П.“ за явяване пред ТЕЛК;

-на 17.06.2020г. до УМБАЛ „П.“ за лечение в хирургично отделение.

В уточнението на исковата молба ищецът е посочил, че на 16.12.2019г. е конвоиран до ДКЦ -1 -П. ЕООД, докато в справка рег. №107-20-499#2/08.06.2026г. е отразено извеждане до УМБАЛ „П.“ за консултация с психиатър. Видно е още, че конвоиранията са извършени въз основа на Заповед №КП/Л-490/16.12.2019г., Заповед №КП/Л-540/19.12.2019г. и Заповед №КП/Л-744/16.06.2020г. на началника на Затвора -П..

Съгласно тези заповеди ищецът е конвоиран под усилено строг конвой със специален колан с фиксирани белезници на ръцете и белезници на краката. Установява се, че конвоирането на лишени от свобода до лечебни заведения се осъществява от служители на **ГДИН съгласно Инstrukция №1/22.03.2019г. за организацията и реда за осъществяване на конвойната дейност в ГДИН и териториалните ѝ служби.** Конвоирането до лечебно заведение се осъществява след издаването на заповед от началника на съответната териториална служба или от оправомощено от него длъжностно лице. В заповедите се определят маршрутът и начинът на конвоиране, броят на конвойните служители, транспортното средство, броят на конвоираните лица, обществената им опасност, особеностите на маршрута и необходимостта от използването на белезници и други помощни средства. В същата справка е възпроизведено съдържанието на чл.14, ал.1 от Инstrukция №1/22.03.2019г., съгласно който по отношение на лица, изтърпяващи наказание „лишаване от свобода“ за срок над 10 години, лица, осъдени на доживотен затвор или доживотен затвор без замяна, обвиняеми и подсъдими за тежки умишлени престъпления и особено опасни за бягство лица, в заповедта за конвой може да се разпорежи използването на специални колани с фиксирани белезници на ръцете и допълнително белезници на краката. От съдържанието на справката се установява, че белезниците могат да бъдат свалени по лекарска препоръка, ако пречат за осъществяването на определена медицинска манипулация, като в този случай се поставят на друго място, където не пречат.

По отношение на конвоиранията от Затвора -В. е представена справка рег. №105-20-3256#1/09.06.2026г. на л. 116 и сл. Видно е, че ищецът е извеждан

от Затвора -В. до външни лечебни заведения на 01.12.2021г., 10.02.2023г., 19.08.2024г., 13.01.2025г. и 15.01.2025г. За извеждането на 01.12.2021г. към посочената е приложен амбулаторен лист №001343/01.12.2021г. на л.121, издаден в 10:02 часа от д-р Б. Б.. Видно е, че прегледът е бил първичен и амбулаторен по повод оплакване на ищеца, че не вижда добре наблизо.

За 10.02.2023г. към справката е приложена Заповед №ЛС-248/10.02.2023г. на началника на Затвора -В. на л. 120, с която е наредено ищецът да бъде конвоиран от Затвора -В. до ЦПЗ -гр.В. в 09:45 часа и обратно, директно със специален конвоен автомобил „Форд“ с рег. [рег.номер на МПС] . Посочено е, че обществената опасност на конвоираното лице е налице. Наредено е и поставянето на ръчни белезници отпред с колан и крачни белезници, които да бъдат постоянно поставени. Като допълнителни данни е отразено, че ищецът е на специален режим.

В справка рег. №105-20-3256#1/09.06.2026г. е конкретизиран времеви интервал на конвоирането на 10.02.2023г. от 09:45 часа до 10:45 часа и е отразено, че извеждането е било за набиране на документи за явяване пред ТЕЛК. В уточнението на исковата молба за същата дата ищецът е посочил МБАЛ „Христо Ботев“ АД, [населено място], докато в Заповед №ЛС-248/10.02.2023г. е отразено извеждане до ЦПЗ -гр.В.. От справката не се установява лицето да е било извеждано на 13.02.2023г., независимо че същата дата е включена като отделна искова претенция.

За 19.08.2024г. към справката от 09.06.2026г. е приложена Заповед №ЛС-1798/19.08.2024г. на л. 119, с която е наредено ищецът да бъде конвоиран от Затвора -В. до лечебно заведение в [населено място] и обратно със специален автомобил „С.“ с рег. [рег.номер на МПС] , като в определения маршрут е посочена МБАЛ „Х. Б.“. Отражено е наличие на обществена опасност и е наредено ищецът да бъде с поставени ръчни белезници с колан и крачни белезници. Като допълнителни данни е посочено, че ищецът е осъден на 15 години и 9 месеца лишаване от свобода, с остатък от 1 година и 4 месеца, намира се на специален режим и е особено опасен за бягство.

В справката от 09.06.2026г. се установява, че на 19.08.2024г. ищецът е изведен за времето от 09:35 часа до 10:58 часа.

Към последната е приложен амбулаторен лист №024232503/АДЕ9, издаден на 19.08.2024г. в 09:45 часа от д-р И. М. на л. 124. В анамнезата е отразено, че на небцето на ищеца са се появили подутини, едната от които е била иницирирана от стоматолог, и че е приемал „Оспамокс“ и „Клиндамицин“. Поставена е диагноза „остър лимфаденит на лицето, главата и шията“. При обективния преглед са установени малки абсцесни кухини в областта на небцето. Назначени са изследвания и е препоръчано продължаване на

антибиотичното лечение и жабурене с лайка и сода. Към амбулаторния лист са приложени резултати от лабораторни изследвания, извършени на 19.08.2024г.

За 13.01.2025г. към посочената справка е приложена Заповед №ЛС-78/13.01.2025г. на л. 118, с която е наредено ищецът да бъде конвоиран от Затвора -В. до МБАЛ „Х. Б.“ и обратно с начален час 09:00 часа. Определено е конвоирането да бъде извършено директно със специален автомобил „Форд“ с рег. [рег.номер на МПС] . Отбелязано е наличие на обществена опасност и необходимост от използването на ръчни белезници с колан и крачни белезници. Посочено е, че ищецът е осъден на 10 години и 6 месеца лишаване от свобода и се намира на специален режим.

Съгласно справка рег. №105-20-3256#1/09.06.2026г. извеждането на 13.01.2025г. е извършено за времето от 09:30 часа до 10:10 часа, като е представен заместващ амбулаторен лист от същата дата.

За 15.01.2025г. към същата е приложена Заповед №ЛС-92/15.01.2025г. на л. 117, с която е наредено ищецът да бъде конвоиран от Затвора -В. до МБАЛ „Х. Б.“ и обратно с начален час 08:40 часа. Конвоирането е определено да се извърши директно със специален автомобил „Форд“ с рег. [рег.номер на МПС] . В заповедта е посочено наличие на обществена опасност и необходимост от поставяне на ръчни белезници с колан и крачни белезници. Отразено е, че ищецът е осъден на 10 години и 6 месеца лишаване от свобода и се намира на специален режим. Съгласно справка рег. №105-20-3256#1/09.06.2026г. извеждането на 15.01.2025г. е извършено за времето от 08:40 часа до 10:30 часа.

Приложен е и лист за преглед на пациент №000043, от който се установява, че ищецът е постъпил за преглед в 09:13 часа и е напуснал лечебното заведение в 09:45 часа. Прегледът е извършен от д-р А. И. в МБАЛ „Христо Ботев“ АД. Поставена е диагноза „целулит с други локализации“, като в анамнезата е отразена формация на лицето. Общото му състояние е определено като задоволително, а след прегледа е предложена незабавна хоспитализация в хирургично отделение.

На л.127 е представена Инstrukция №1/22.03.2019г. за организацията и реда за осъществяване на конвойната дейност от служителите на ГДИН. Видно от същата, с нея се уреждат организацията, изпълнението, контролът и отчетността, включително мерките за изолация и охрана при осъществяването на конвойната дейност в ГДИН и териториалните ѝ служби. Съгласно чл.2 от Инstrukция №1/22.03.2019г. конвойната дейност в местата за лишаване от свобода се осъществява от служители от надзорно-охранителния състав, които са завършили курс за първоначална

професионална подготовка и са положили успешно теоретико-практически изпит. В чл.3 от Инструкцията е посочено, че служителите от надзорно-охранителния състав могат да извършват конвоиране на лишени от свобода и задържани лица от и до лечебно заведение, а в чл.6 от Инструкция №1/22.03.2019г. е предвидено, че конвоираните лица не могат да бъдат подлагани на изтезания, жестоко, нечовешко или унизително отношение.

В чл.12 от Инструкцията е посочено, че при конвоиране на лица, настанени в затвори, затворнически общежития и арести, разчетът на силите и средствата, както и мерките за изолация и охрана, се определят от степента на обществената опасност на деянието и личността на конвоирания за всеки конкретен случай. В чл.13 от Инструкцията е предвидено, че при конвоиране на лишени от свобода ръководителят на съответната териториална служба решава дали да бъдат поставени белезници след преценка на възрастта, пола, физическото и здравословното състояние и индивидуалната оценка на риска на конвоираните лица. Необходимостта от използването на белезници се посочва в заповедта за конвоиране за всеки конкретен случай.

Според чл.14 от Инструкцията по отношение на лица, изтърпяващи наказание „лишаване от свобода“ за срок над 10 години, лица, осъдени на доживотен затвор или доживотен затвор без замяна, обвиняеми и подсъдими за тежки умишлени престъпления, особено опасни за бягство лица и такива, които са планирали, направили опит или осъществили бягство, в заповедта за конвой може да се разпорежи конвоиране със специални колани с фиксирани белезници на ръцете и допълнително белезници на краката или със специален комплект белезници за ръце и крака.

Съгласно чл.15 от Инструкцията за лицата по чл.14 се организира усилен конвой, като лицето се конвоира най-малко от трима конвойни служители, снабдени с допълнително въоръжение и средства за защита и комуникация, а в чл.17 от Инструкция №1/22.03.2019г. е посочено, че при отвеждане на конвоирани лица за преглед във външни лечебни заведения свалянето на белезниците се извършва на мястото на прегледа. След оценка на конкретната оперативна обстановка и вземане мнението на медицинския специалист отговорникът на конвоя може да разпорежи лицето да остане с белезници.

В чл.18 от Инструкцията организирането на конвойната дейност започва с предоставянето на информация за конвоираните лица, включително данни дали лицето е опитвало или осъществявало бягство от конвой, затвор или арест, дали е с висок риск от бягство, по коя разпорежба на НК е обвинено или осъдено и каква е индивидуалната оценка на риска.

Съгласно чл.19 за всяко конвоиране до лечебно заведение се издава заповед от началника на съответната териториална служба или от оправомощено от него длъжностно лице. В заповедта се определят маршрутът, начинът на конвоиране, броят на конвойните служители, транспортното средство, броят и обществената опасност на конвоираните лица, особеностите на маршрута и необходимостта от използването на белезници и други помощни средства.

В чл.21 от Инструкцията са регламентирани начинът на поставяне и проверката на белезниците. Посочено е, че при конвоиране със специализиран автомобил белезниците на ръцете се поставят пред тялото на конвоираното лице. Поставените белезници се блокират с фиксиращо устройство и не трябва да причиняват болка или да възпрепятстват кръвообращението на конвоираните лица. В посочената разпореда е предвидено още, че на конвоираните лица се извършват периодични проверки на белезниците, като задължителни проверки се извършват при качване и слизване от превозното средство и при всяко съмнение, че лицето въздейства върху тях.

В чл.23 от Инструкцията е уредено конвоирането в сградите и районите на лечебните заведения, включително движението по стълбища и коридори, физическият контрол спрямо конвоираното лице и мерките за недопускане на приближаване на граждани до конвойната група.

На л. 49 е представена Заповед №Л-4709/30.12.2021г. на заместник-главния директор на ГДИН, с която е утвърдено Методическо указание за медицинското обслужване в лечебните заведения за извънболнична медицинска помощ -медицински център в местата за лишаване от свобода. В Методическото указание на л. 50 и сл. от делото се установява, че медицинското обслужване на лишените от свобода може да се осъществява и в лечебни заведения извън местата за лишаване от свобода, като се осигурява равнопоставен достъп до пакета от здравни дейности. Медицинските специалисти спазват правата на пациента и Кодекса на професионалната етика, качеството на медицинската помощ следва да съответства на медицинските стандарти и правилата за добра медицинска практика, а медицинското решение се взема единствено в интерес на здравето на лишения от свобода. Предвидено е още, че предписанията на медицинските специалисти имат задължителен характер за началниците на съответните места за лишаване от свобода.

Към писмения отговор рег. №13-00-235#1/18.02.2026г. са представени още Окръжно писмо рег. №1800/13.02.2013г., писмо рег. №13427/30.12.2021г., формуляр за досие на ищеца, образци на документи за медицинското обслужване в местата за лишаване от свобода и Определение

№5130/09.02.2026г. по адм. дело №1324/2026г. на АССГ.

В съдебното производство са изслушани и показанията на св.Н. Н. А. /л. 146 гръб/ и св.Х. А. Х. /от л.147 до л.148/.

Видно от показанията на св.А., същият познава ищеца от 2013-2014г., когато са се запознали в Затвора -С.. Не са били настанени в една килия, но са пребивавали на един и същ етаж. Обяснява, че до външните лечебни заведения лишените от свобода се конвоират с белезници, като само болният се отвежда за преглед и няма как друго лице да бъде с него. Разказва, че ищецът му е споделял, че е посещавал външни медицински центрове за прегледи или с друга цел и че при посещенията в медицинския център не са му сваляни белезниците на ръцете и краката. Пояснява, че И. се дразнел от това, че прегледите ставали публично и че поставените белезници затруднявали прегледа. Ядосвал се, защото по време на прегледите на лишените от свобода не се сваляли белезниците. Сочил, че ищецът му е споделял за заболяване на крака в областта на слабините, което определял като нещо подобно на киста и за което трябвало да бъде прегледан. Обяснявал му, че поставените белезници на краката затруднявали извършването на самия преглед, като на срамните места между краката нямало достатъчна възможност за осъществяването му. Св.А. заявява още, че ищецът е бил настанен в болница за около три или четири дни, като предполага, че това е било през 2019г. или 2021г., когато двамата са се намирали в Затвора -П., но не може да посочи конкретната дата. Визира, че И. му е споделял, че по време на болничния престой е бил с белезници на краката и със специален колан с фиксирани белезници на ръцете и е бил вързан за леглото. Свидетелят и ищецът са пребивавали на един и същ коридор, но св.А. не е възприел лично посочените обстоятелства, тъй като лишените от свобода са били отвеждани поотделно за прегледите. Посочва още, че според разказаното му от ищеца помощните средства не били сваляни и по време на прегледите, което затруднявало извършването им. Подчертава, че И. му е споделял, че през целия си болничен престой, както през деня, така и през нощта, е бил с поставени белезници. Свидетелят сочи от негов личен опит, че и той е бил настаняван в болница, като в някои случаи е бил държан с белезници, а в други -без белезници, като охраната се осъществявала от трима служители, включително по време на прегледа и след него. Уточнява, че показанията му се отнасят до периода от средата на 2019г. до средата на 2021г., когато двамата с ищеца са се намирали в Затвора -П.. Допълнително заявява, че ищецът му е споделял, че е бил вързан и му е причинявана болка и че заради болката и поставените белезници не е могъл да обясни на лекаря какво точно му е. При осъществяването на прегледа бил афектиран.

Видно от показанията на св.Х., същият познава ищеца от местата за лишаване от свобода от около 2010-2013г. До 2021г. свидетелят е изтърпявал наказание в Затвора -Б., а през април 2021г. е преведен в Затвора -В.. Около един месец след това ищецът е преведен от Затвора -П. в Затвора -В.. От 2021г. до освобождаването на И. двамата са били настанени в една и съща група, в съседни килии, и са се виждали всеки ден. Обяснява, че когато са били конвоирани до [населено място] във връзка с водени от тях съдебни дела, са пътували заедно в един и същ конвоен автомобил. Пояснява, че посещенията в медицинския център на Затвора -В. се извършвали по график за съответните групи. За осма група дните били сряда и петък, ако не се лъже, два пъти седмично. При температура или болки лишените от свобода се обръщали към постовия надзирател и били извеждани за преглед в медицинския център. Посочва още, че медицинският център се намира в самия корпус на затвора и при посещенията в него лишените от свобода не били с белезници. Ищецът също посещавал медицинския център без поставени белезници. Конкретизира, че в случаите, когато в затвора липсвал компетентен лекар за установяване на диагнозата, лишеният от свобода бил извеждан до външно лечебно заведение, докарван в [населено място] или настаняван в затворническата болница в [населено място]. Заявява, че след май 2021г. ищецът е бил извеждан няколко пъти до външни лечебни заведения. Спомня си за извеждане до очен лекар и до зъболекар, както и за извършени рентгенова снимка и електрокардиограма, но не може да посочи точните дати. Сочи, че при извежданията ищецът, както и останалите лишени от свобода, е бил с белезници на ръцете и краката и със специален колан. Конкретно за едно от извежданията за рентгенова снимка и електрокардиограма ищецът се оплаквал, като надзирателите дошли непосредствено пред неговата килия, поставили му белезниците и го извели. След завръщането си от този преглед И. бил възмутен и спорел с надзирателите. Свидателят разговарял с него през прозореца на килията и го попитал какъв е проблемът, а той му отговорил че при извършването на рентгеновата снимка и електрокардиограмата не са били свалени белезниците нито от ръцете, нито от краката му и по този начин е бил извършен прегледът. Св.Х. изрично заявява, че не е ходил заедно с ищеца на медицински преглед и няма преки и непосредствени впечатления за начина, по който същият е бил преглеждан. Сочи обаче от личен опит, че при негови извеждания до очен лекар, зъболекар, за рентгенова снимка и за електрокардиограма белезниците не са му били сваляни. Подчертава, че ищецът се оплаквал, че и при самите медицински прегледи не са му били сваляни белезниците от ръцете и краката, както и специалният колан.

Свидетелят предполага, че това извеждане е било през 2023г. или 2024г., но не може да посочи точна дата. По отношение състоянието на ищеца след посочения преглед свидетелят разказва, че същият се затворил в себе си, спрял да говори, а гласът му станал по-тих. Когато говорели за случая, се разстройвал, в очите му се появявали сълзи и видимо личало, че изпитва вътрешно напрежение и иска да се откъсне от определеното от него като унижително отношение. Според свидетеля промяната в състоянието му продължила около месец. Спомня си, че ищецът е написал жалба до Главна дирекция „Изпълнение на наказанията“, отдел „Медицински“, но писмото му било върнато, тъй като не разполагал с пощенски плик и марка, поради което поискал плик от свидетеля. На въпроса защо му е необходим, заявил, че пише до отдел „Медицински“, тъй като при извеждането му за преглед в болнично заведение белезниците не били свалени по време на самия преглед.

СЪДЪТ НАМИРА ОТ ПРАВНА СТРАНА СЛЕДНОТО:

Исковите претенции са допустими като предявени по чл.284, ал.1 от ЗИНЗС и съгласно разпоредбата фактическият състав на същите обхваща това, държавата да отговаря за вредите, причинени на лишени от свобода и задържани под стража от специализираните органи по изпълнение на наказанията в резултат на нарушения на чл.3. Според чл.3, ал.1 от ЗИНЗС осъдените и задържаните под стража не могат да бъдат подлагани на изтезания, на жестоко, нечовешко или унижително отношение. Според ал.2 на същата разпоредба за нарушение на ал.1 се смята и необоснованата употреба на помощни средства, както и други подобни действия, бездействия или обстоятелства, които уронват човешкото достойнство или пораждат чувство на страх, незащитеност или малоценност.

В контекста на изложеното, за да бъдат основателни исковите по чл.284, ал.1 от ЗИНЗС, следва да са налице кумулативно три предпоставки: действие или бездействие на орган по изпълнение на наказанията в нарушение на чл.3 от ЗИНЗС, причинени вреди и причинно-следствена връзка между тях. Тази връзка трябва да е пряка и непосредствена т.е. ако действията не бяха извършени, те не биха породили вреди.

Съгласно разпоредбата чл.129 от ЗИНЗС медицинското обслужване на лишените от свобода се осъществява в медицинските центрове и специализираните болници към местата за лишаване от свобода. Видно от чл.135 от ЗИНЗС същите могат да бъдат изпращани и в лечебни заведения извън местата за лишаване от свобода, когато няма условия за провеждане на необходимото лечение или са необходими консултативни прегледи или специализирани изследвания. В случая не е спорно, че ищецът е извеждан до външни лечебни заведения. Предмет на спора е дали при самите

медицински прегледи и лечение е налице необоснована употреба на помощни средства.

Употребата на помощни средства е уредена в чл.112 и сл. от ЗИНЗС. Съгласно чл.115, ал.1 от ЗИНЗС използването им се съобразява с конкретната обстановка, характера на нарушението и личността на нарушителя. За извежданията след 22.03.2019г. следва да се съобрази и Инструкция №1/22.03.2019г. за организацията и реда за осъществяване на конвойната дейност от служителите. Съгласно чл.13 от същата необходимостта от поставяне на белезници се преценява за конкретния случай, а в чл.14 е предвидена възможност за пълен комплект белезници при лица, изтърпяващи наказание лишаване от свобода за срок над 10 години, особено опасни за бягство лица, както и лица, планирали, направили опит или осъществили бягство. Съгласно чл.17 при отвеждане за преглед във външно лечебно заведение белезниците се свалят на мястото на прегледа, като след оценка на конкретната оперативна обстановка и вземане мнението на медицинския специалист отговорникът на конвоя може да разпорежи лицето да остане с белезници.

Преди по дати да се разгледат претенциите в тяхната основателност или не, трябва да се маркират 2 неща:

Първо - относно датата на част от претенциите - СЪДЪТ следва да маркира, че исковата молба е подадена до АССГ на 02.02.2026г. с вх. №3658. Съгласно чл.110 от ЗЗД, вр. с §1 от ЗР на ЗОДОВ, давността за предявяване на иск за обезщетение е пет години, а съгласно чл.120 от ЗЗД същата не се прилага служебно. В този смисъл е решение №10367/04.07.2019г. по адм.дело №299/2019г. на ВАС, III отделение, в което давността е приложена, след като от ответника е направено изрично възражение за погасяване на исковата претенция. В настоящия случай няма изрично позоваване на изтекла погасителна давност, нито с писмения отговор, нито в съдебно заседание. Оспорването на исковете като неоснователни и недоказани не съставлява възражение за погасителна давност, поради което съдът не може да я приложи служебно и на това основание да отхвърли тези искове.

На второ място: -касателно претенциите за конвоиранията на 10.07.2008г. и 06.01.2009г. -твърдените действия са осъществени преди влизането в сила на ЗИНЗС на 01.06.2009г. При действието на отменения Закон за изпълнение на наказанията Министерство на правосъдието е юридическото лице по смисъла на чл.205 от АПК, към което се числят служителите от затворите. С влизането в сила на ЗИНЗС, считано от 01.06.2009г., ГДИН придобива качеството на юридическо лице и осъществява прякото ръководство и контрол върху дейността на местата за лишаване от

свобода /В този смисъл е решение №10367/04.07.2019г. по адм.дело №299/2019г. на ВАС, III отделение/, поради което и ответникът не е отговорен за процесните действия.

Във връзка с гореизложеното - за съставомерността на тази претенция, съдът съобразява, че не е спорно, че има конвоиране на 10.07.2008г. от Затвора -С. до Медицински институт -МВР, [населено място] -видно от справка рег. №111-30-8320#2 на Затвора -С., но след извършена проверка в наличните регистри и архиви -е видно, че относимите документи и оперативни данни не могат да бъдат представени, тъй като срока им за съхранение е изтекъл и същите са унищожени. Поради това не се установява начинът на извършване на прегледа и дали помощните средства са били оставени по време на компютърната томография. Показанията на св.А. и св.Х. също не установяват твърдените обстоятелства, доколкото и двамата са се запознали с ищеца след процесната дата, не са присъствали при извеждането и нямат преки впечатления относно начина на провеждане на прегледа. Следователно не е доказано при конкретното конвоиране помощните средства да са били оставени по време на медицинския преглед и да са използвани по твърдения от ищеца начин.

Относно прегледа на 06.01.2009г. -в молбата от 06.04.2026г. е посочен периода до 07.01.2009г. като от справка рег. №111-30-8320#2/28.05.2026 г. на Затвора -С. се установява, че документите и оперативните данни за посочения период не са запазени поради изтичане на определения срок за съхранението им и унищожаването им по установения ред. С оглед изложеното - не може да се установи начина на провеждането на медицинската дейност и дали помощните средства са били оставени по време на престоя в лечебното заведение. Разпитаните по делото свидетели са се запознали с ищеца след процесния период, не са присъствали при посоченото извеждане и не разполагат с преки впечатления за него. Следователно събраните доказателства не установяват при посоченото извеждане до лечебното заведение - да е осъществена твърдяната необоснована употреба на помощни средства.

Същото е и касателно извеждането на 02.09.2013г., като в молбата от 06.04.2026г. е посочено времето до 04.09.2013г., но съгласно справка от 28.05.2026г. на Затвора -С. относимите документи и оперативни данни не са запазени поради изтичане на срока за съхранението им и последващото им унищожаване по законоустановения ред. Поради това не се установява дали по време на престоя във ВМА -МБАЛ, Клиника по спешна токсикология, ищецът е бил с поставени помощни средства и дали същите са пречатили провеждането на медицинското лечение. Свидетелите не са присъствали при това извеждане и нямат преки впечатления относно

начина на провеждането му, като показанията на св.А. се отнасят до престой в лечебно заведение през 2019г. или 2021г., а тези на св.Х. -до извеждане през 2023г. или 2024г. Следователно показанията им не могат да бъдат отнесени и към претенцията за периода от 02.09.2013г. до 04.09.2013г., а липсата на документи сама по себе си не доказва твърдяното действие на служителите.

Следва да се има предвид, че посочената в справката от Затвора-С. Инструкция №1/22.03.2019г. е приета след конвоиранията на 10.07.2008г., 06.01.2009г. и 02.09.2013г. и не може да установи реда и начина на осъществяването им. Това обаче не води до извод, че използването на помощни средства при тези конвоирания е било необосновано, доколкото не се установява конкретният начин на използването им по време на медицинските прегледи.

В частта относно конвоирането за прегледа на 29.03.2016г. -от медицинската справка се установява извеждане до ДКЦ -1, [населено място] и преглед от дерматолог. Не е отразено помощните средства да са препятствали прегледа или лекарят да е поискал свалянето им и това да е било отказано.

Касателно конвоирането за прегледа на 17.08.2016г. -установява се извеждане до МБАЛ „Св.И. Р. -2003“, [населено място] и преглед от уролог. От медицинските документи не се установява начинът, по който са използвани помощните средства при самия преглед.

Що се касае до конвоирането за прегледа на 15.09.2016г., то в молбата от 06.04.2026г. е посочен период до 17.09.2016г., но се установява проведено оперативно лечение в МБАЛ „Св.И. Р. -2003“, [населено място]. Не е отразено ищецът да е бил с поставени белезници при извършването на медицинската манипулация или медицински специалист да е поискал свалянето им.

Във връзка с конвоирането на 04.05.2017г. -в медицинската справка, книгата за извеждане и останалите представени документи липсват данни ищецът да е изведен на посочената дата до ДКЦ -1, [населено място]. Следователно не е доказано самото извеждане на лицето до външно медицинско заведение.

Също по отношение на прегледа на 03.01.2018г. -от медицинските документи се установява извеждане до МБАЛ „Св.И. Р. -2003“, [населено място] и преглед от гастроентеролог. Не се установява помощните средства да са останали поставени по време на прегледа или да са затруднили извършването му.

Досежно прегледа на 25.04.2018г. -ищецът сочи извеждане до ДКЦ -1, [населено място], докато от справката се установява извеждане до МБАЛ

„Св.И. Р. -2003“, [населено място] за хирургичен преглед. Налице е несъответствие относно лечебното заведение, като не се установява твърдяното оставяне на помощните средства при самия преглед.

Следва да се има предвид, че Инструкция №1/22.03.2019г. не е била действаща към извежданията през 2016г., 2017г. и 2018г. и не може да установи начина на осъществяването им. Също така представеното по делото Окръжно писмо с рег. № 7959/08.08.2018г. е издадено след последното процесно извеждане от Затвора -Б. дол на 25.04.2018г., поради което не може да служи като основание за използването на помощни средства при процесните конвоирания. Това обаче не води до извод, че употребата на помощни средства е била необоснована. За този извод следва да се установят конкретният начин и продължителност на използването им и препятстването на съответния медицински преглед, каквито доказателства в тази насока липсват.

Отделно по отношение на конвоирането за прегледа на 16.12.2019г. -ищецът сочи извеждане до ДКЦ -1, [населено място], докато от справката се установява извеждане до УМБАЛ „П.“ за консултация с психиатър. Със Заповед №КП/Л-490/16.12.2019г. е разпорежен усилено строг конвой със специален колан с фиксирани белезници и белезници на краката, но заповедта установява начина на конвоиране, но не и че помощните средства са останали поставени при консултацията т.е по време на прегледа, както се търсят вредите.

Във връзка с конвоирането за преглед на 19.12.2019г. -се установява, че със Заповед №КП/Л-540/19.12.2019г. е разпорежено извеждане до МБАЛ -П. за явяване пред ТЕЛК при същите мерки за сигурност. Не е отразено как са използвани помощните средства при самото освидетелстване и дали медицински специалист е поискал свалянето им. Дори и да са били не е доказано да са попречили на процедурата.

При конвоирането на 17.06.2020г. - следва да се има предвид, че в молбата от 06.04.2026г. е посочен период до 19.06.2020г., като видно от доказателствата със Заповед №КП/Л-744/06.06.2020г. е разпорежено извеждане до УМБАЛ „П.“ за хирургично лечение. Установява се проведено лечение, но не и ищецът да е бил с поставени ръчни и крачни белезници през целия престой или да е бил привързан към болничното легло. Отново не са доказани твърденията в исковата молба вкл. че след проведеното хирургично лечение, лицето е било с белезници в болничната стая.

За прегледа на 01.12.2021г. -от медицинските документи се установява извършен очен преглед и назначена корекция на зрението. Не се съдържат данни помощните средства да са останали поставени при самия преглед или да са попречили за извършването му.

За прегледа на 10.02.2023г. -сътс Заповед №ЛС-248/10.02.2023г. е разпоредено извеждане до ЦПЗ -В. за набирание на документи за ТЕЛК, а не до МБАЛ „Христо Ботев“ АД, както е посочено от ищеца. В заповедта са определени ръчни белезници отпред с колан и крачни белезници. Същата установява разпоредените мерки при конвоирането, но не и начина на извършване на медицинската дейност.

По претенцията за прегледа на 13.02.2023г. -в справката на Затвора -В., заповедите и медицинските документи липсват данни за извеждане на ищеца на посочената дата. Следователно не е доказано самото действие, от което се претендират вредите.

В частта относно прегледа на 19.08.2024г. -сътс Заповед №ЛС-1798/19.08.2024г. е разпоредено извеждане до МБАЛ „Христо Ботев“ АД с ръчни белезници, колан и крачни белезници. От медицинските документи се установяват извършеният преглед, поставената диагноза и назначеното лечение, но не и помощните средства да са пречатили медицинската дейност.

За прегледа на 13.01.2025г. -сътс Заповед №ЛС-78/13.01.2025г. е разпоредено извеждане до МБАЛ „Христо Ботев“ АД при същите мерки за сигурност. Медицинските документи установяват извършен преглед, но не съдържат данни за отказ на служителите да свалят или преместят помощните средства.

По последната претенция за прегледа на 15.01.2025г. -сътс Заповед №ЛС-92/15.01.2025г. е разпоредено извеждане до МБАЛ „Христо Ботев“ АД с ръчни белезници, колан и крачни белезници. От медицинските документи се установява извършен преглед, поставена диагноза и предложено оперативно лечение, но не и прегледът да е бил невъзможен или затруднен поради помощните средства.

СЪДЪТ следва да маркира, че не само довеждането до лечебното заведение, но и провеждането на самия преглед в кабинет извън затвора са действия, свързани с охраната на конвоираното лице. Лечебните заведения не са физически обезопасени като местата за лишаване от свобода, поради което служителите са длъжни да извършат преценка на конкретната оперативна обстановка. Тази преценка не може да бъде произволна, но по делото не се установява медицински специалист да е поискал свалянето или преместването на помощните средства и това да е било отказано.

Определящи за действията на затворническата администрация са били и данните за изтърпяването на наказание, режима, извършеното бягство, опита за бягство и определения риск. Същите обосновават прилагането на засилени мерки за сигурност при извеждането и транспортирането на ищеца извън местата за лишаване от свобода. Това не означава, че помощните

средства следва във всички случаи да останат поставени при медицински преглед, но следва да бъде доказан конкретният случай, при който употребата им е била необоснована.

По свидетелските показания –св.А. и св.Х. не са присъствали при медицинските прегледи на ищеца и нямат преки впечатления дали поставените помощни средства са били сваляни. Св.А. възпроизвежда споделеното му от ищеца за хоспитализация през 2019г. или 2021г., без да може да посочи конкретната дата. Св.Х. също преразказва споделеното му след завръщането от преглед, който отнася общо към 2023г. или 2024г. Показанията му за промяната в поведението на ищеца са основани на преки впечатления, но не може да се установи към кое конкретно конвоиране се отнасят и кое действие на служителите е причинило тази промяна. Следователно показанията на свидетелите са общи и не могат да бъдат отнесени към всяка от отделно предявените иски претенции.

По отношение на вредите -същите не са доказани поотделно за всяка една от посочените дати. Претендира се еднакъв размер от 2777,72 евро, (за всяка от 18 -те претенции) независимо от различната продължителност, вида на медицинския преглед и обстоятелството дали се касае за еднократно извеждане или престой в лечебно заведение. Вредата изисква определено доказване т.е. следва безспорно да се установи, че въпросните негативни изживявания са се проектирали в правната сфера на ищеца във връзка с всяко конкретно действие на ответника. Показанията на свидетелите са общи и не установяват отделни вреди при всяко от процесните извеждания. Следователно на първо място не е доказано, че при всеки един от прегледите е имало помощни средства, които са останали, поради което и доколкото липсва доказано нарушение, неприложима се явява презумпцията за настъпили неимуществени вреди съгласно чл.284, ал.5 от ЗИНЗС. Не се доказва ищецът да е претърпял негативни преживявания, излизащи извън прага на строгост по чл.3 от ЕКПЧОС, както и наличие на причинно-следствена връзка с твърдяното противоправно поведение на ответника.

Следователно може да се направи обобщението, че за съставомерността на претенциите от всичко описано -не се установява безспорно нито един елемент. За вредите показания дават свидетелите, но не за целия период. Единият свидетел дава показания, че от 2018г. е бил заедно с ищеца, а другият от 2021г.. Може да се приеме, че ищецът им се е оплаквал за условията, при които е бил извеждан до медицинските заведения и начина на преглед, но тези показания са общи и без конкретика. Отделно ако за вредите се даде вяра, че ищецът е изпитвал въпросните негативни емоции всеки път по описаните 18 претенции /което не е така/, то показанията на

свидетелите какво е породило същите не са непосредствени. Ищецът им е разказал как е бил извършен прегледа и че е бил унижен с бележниците по време на същият вкл. и същите са възпрепятствали прегледа. За последното обаче няма данни. От всичките прегледи има констатации и оформени документи за извършването им. Следователно нито са доказани вреди, нито незаконосъобразните действия, нито причинна връзка между тях. Гореизложеното води до извода за неоснователност на претенциите в цялост., поради което трябва да се отхвърлят. След като е неоснователна претенцията -са неоснователни и претенциите за лихви.

При този изход на делото, в съответствие с нормата на чл. 81 от ГПК, съдът следва да се произнесе по претенцията на ответника за присъждане на юрисконсултско възнаграждение. Т. не следва да се присъжда, тъй като нормата на чл. 286, ал. 2 от ЗИНЗС, не го предвижда. Правилата на исковото производство по ЗИНЗС са специални спрямо общите такива по чл. 78, ал. 8 от ГПК, във вр. с чл. 144 от АПК и чл. 143 от АПК, поради което последните са неприложими. По изложените доводи на ответника, не следва да се присъждат разноски.

ВОДИМ СЪДЪТ

РЕШИ:

ОТХВЪРЛЯ като неоснователни исковите на К. Д. И., ЕГН [ЕГН], срещу ГЛАВНА ДИРЕКЦИЯ „ИЗПЪЛНЕНИЕ НА НАКАЗАНИЯТА“ за осъждането й общо за сумата от 49 999 евро неимуществени вреди от по 18 претенции по 2777,72 евро, вследствие на твърдяна необоснована употреба на помощни средства при прегледа и манипулации /след конвоирането му до външни лечебни заведения/, както следва: на 10.07.2008г. от Затвора -С. до Медицински институт -МВР, [населено място]; на 06.01.2009г. от Затвора -С. до Медицински институт -МВР, [населено място]; на 02.09.2013г. от Затвора -С. до В. академия -МБАЛ, [населено място]; на 29.03.2016г. от Затвора -Б. дол до ДКЦ -1, [населено място]; на 17.08.2016г. от Затвора -Б. дол до МБАЛ „Св.И. Р. -2003“, [населено място]; на 15.09.2016г. от Затвора -Б. дол до МБАЛ „Св.И. Р. -2003“, [населено място]; на 04.05.2017г. от Затвора -Б. дол до ДКЦ -1, [населено място]; на 03.01.2018г. от Затвора -Б. дол до МБАЛ „Св.И. Р. -2003“, [населено място]; на 25.04.2018г. от Затвора -Б. дол до ДКЦ -1, [населено място]; на 16.12.2019г. от Затвора -П. до ДКЦ -1 -П. ЕООД; на 19.12.2019г. от Затвора -П. до МБАЛ -П. АД; на 17.06.2020г. от Затвора -П. до УМБАЛ „Пълмед“ ООД; на 01.12.2021г. от Затвора -В. до МБАЛ „Христо Ботев“ АД, [населено място]; на 10.02.2023г. от Затвора -В. до МБАЛ „Христо Ботев“ АД, [населено място]; на 13.02.2023г. от Затвора -В. до МБАЛ „Христо Ботев“ АД, [населено място]; на 19.08.2024г. от Затвора -В. до МБАЛ „Христо Ботев“ АД, [населено място]; на 13.01.2025г. от Затвора -В. до МБАЛ „Христо

Ботев“ АД, [населено място] и на 15.01.2025г. от Затвора -В. до МБАЛ „Христо Ботев“ АД, [населено място], както и отхвърля претенцията за законната лихва до окончателното изплащане на сумите.

РЕШЕНИЕТО може да се обжалва с касационна жалба пред АССГ троен състав в 14-дневен срок от съобщаването му. Преписи на страните.

Съдия: